

De Vereerders van de Theepot

MAIKEL ROUWENDAL

**DE
VEREERDERS
VAN DE
THEEPOT**

“De Vereerders van de Theepot”

Tekst en illustraties: Maikel Rouwendal

ISBN: 9789402163506

Druk: Brave New Books

Omslagontwerp: Maikel Rouwendal

Uitgegeven: Juni 2017

Genre: Fantasy

Beste Leden van de
Theepotclub,

Wij zitten in onze geheime gangen!
Wij verzoeken u daar ook Heen te komen,
zo vlug mogelijk.

Morgenmiddag, of anders vanmiddag wanneer u
deze Brief Leest dan moet u Hier zijn ja!
Dus Hou Het Leuk, en doet allen wat we zeggen! Het
zal u rijkelijk Bekomen! Vooral als u de Lotto wint
natuurlijk, want wij maken u niet Rijk. Dus komt allen
morgenmiddag en geniet van ons
gegniffel-gnaffel-gnwitter.

JA JA!

En een gueste naar de ingang zal Helaas
niet lukken, dus komt allen gewoon naar de
Theepot!

P.S.: Voor allen die ons niet kennen: Leest
deze BRIEF niet, of Het zal u nog eens
SCHROMELIJK BEROUWEN!!!

Juseph Long

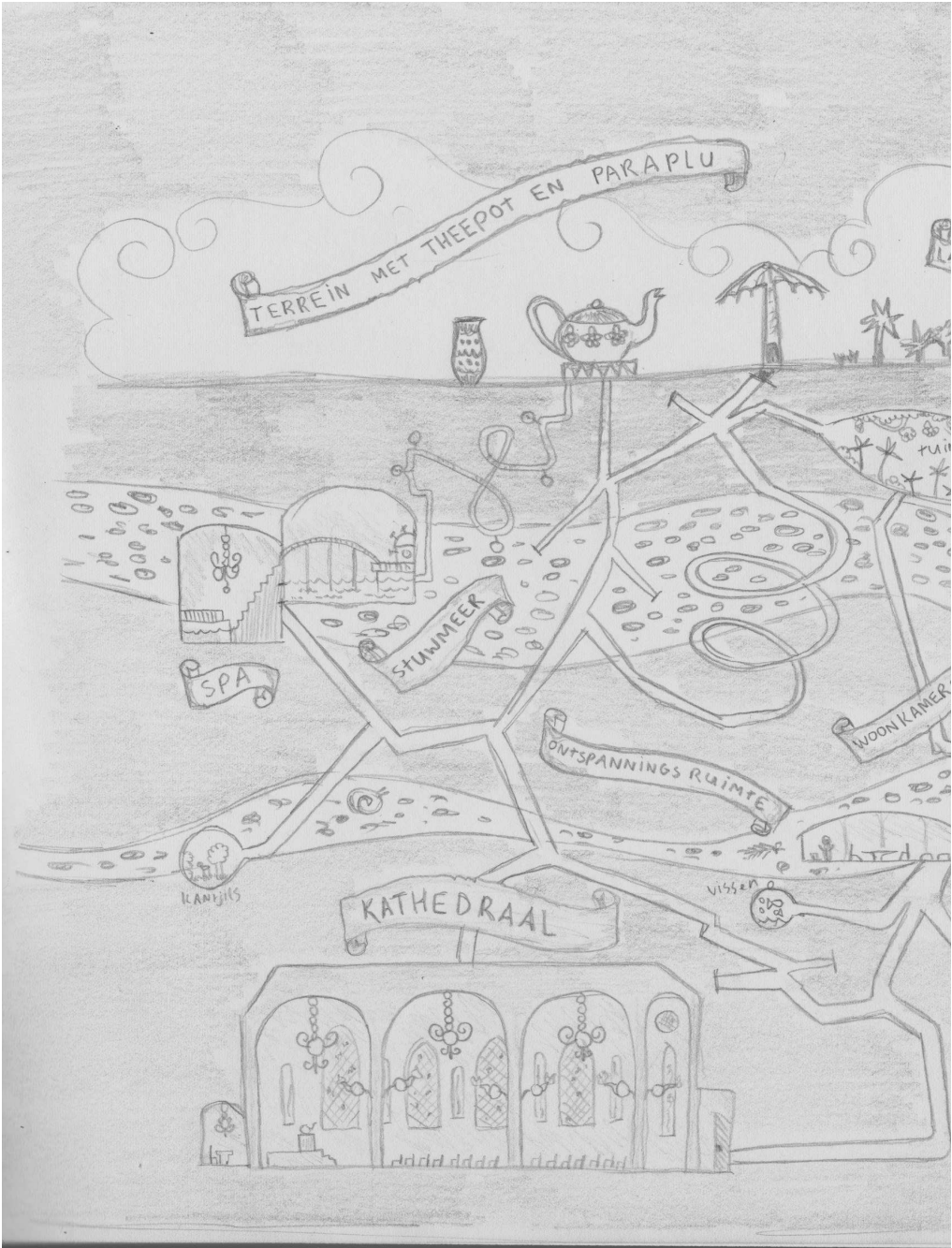
Rosita

WINNAPI

POPO

W.C. R.I.C.

ANDBOUWGROND

KUALA LUMPUR

ZENDKAMER

GALERÏ GEWELF

ASPELONK

Lift

KOLTRAJ

HOTELKAMERS

GARDEROBE

LAAR

Vogels

PLATTEGROND CLUB VAN DE THEEPOT!

KLUB TEKÖ

Voor **Kian!**

*Ik kan niet wachten om dit verhaal aan je voor te lezen,
compleet met gekke stemmetjes en geluidseffecten!*

Dit is een fantasieverhaal.

Hoewel ik niet kan ontkennen dat een artikel in de krant op 21 juli 2005 de aanleiding is geweest voor het schrijven van dit verhaal komen enkel de gigantische theepot en de locatie van het verhaal overeen met de werkelijkheid. Alle andere situaties heb ik verzonnen en hebben totaal niets te maken met de situaties in Maleisië toentertijd. Ik ben nog nooit in Kuala Lumpur geweest, dus alle straatnamen, winkels en pleinen in dit boek zijn verzonnen.

Mochten er zich ondanks bovenstaande woorden toch nog mensen aangesproken voelen en zich herkennen in de situaties in dit verhaal dan ben ik blij voor hen dat zij net zo'n rijk fantasieleven hebben als ik.

PROLOOG.

In ganzenpas liepen ze achter hun Leider aan door de onderaardse gangen naar de Grote Theepot om daar in de auto te stappen en naar Kuala Lumpur te kachelen. Toen de Leider het deksel van de theepot opende voelden ze de tropische nachtlucht over hun gezichten gaan en zagen ze de maan en de sterren twinkelen. Het leek net of ze toegelachen werden door het duistere zwerk, en ze voelden zich nietig. Maar hun Leider sprong met ruisend gewaad naar beneden en gebaarde zijn volgelingen hetzelfde te doen. Eén voor één ploften ze neer op het gazonnetje dat de Grote Theepot omringde en ze roken de zoetige geur van de bloemen en het gras. Het waterstroompje in de verte klaterde en de palmbomen wiegden zacht. De huisjes van de omwonenden waren donker en de volgelingen slopen op hun tenen over het grindpad dat naar de parkeerplaats liep waar de auto stond. Daar aangekomen vormden ze een kring rond de auto, en begonnen zacht te zingen. Het klonk als een onaards gezoem en deed de warme lucht vibreren.

“Volgelingen!” sprak de Grote Leider. “In deze nacht komt het erop aan te ontdekken wie ons waarlijk trouw zijn en wie we als afvalligen zullen moeten beschouwen. Geloof u mij: degenen die de Theepot niet trouw zijn zullen daar behoorlijk voor moeten boeten. Volg mij nu op deze belangrijkste missie in de geschiedenis van ons samenzijn!”

Hij gebaarde en ging zijn volgelingen voor naar de auto, die gereed stond voor de actie. De Vereerders van de Theepot waren er klaar voor...

DEEL I:

**DE MAFFE
GEBEURTENISSEN
DIE ZICH
AFSPEELDEN TUSSEN
SEPTEMBER 2004
EN
JANUARI 2005.**

HOOFDSTUK I: GINSENG GOLONG.

We schrijven Maleisië, en dan meer bepaald in de hoofdstad Kuala Lumpur. Een stad vol uitersten. De tropische hitte drukte zwaar en vochtig op de schouders van al diegenen die op straat rondkriffelden. Je zou dan logischerwijs zeggen: blijf dan binnen. Maar goed, mensen moeten ook hun dagelijkse boodschappen doen en tenzij je zelf in de winkel woont moet je dan toch naar buiten. Prima hoor ik u zeggen, maar kunnen ze dan hun aankopen niet via internet doen? Zeker is dat een mogelijkheid, maar inkopen doen op internet is nu niet erg gezellig te noemen, en aangezien de mens een sociaal wezen is treft het graag elkaar op straat of in de tuin. En dat was dan ook precies wat er aan de hand was op deze hete middag midden in de zomer in de winkelstraten van Kuala Lumpur.

Hij viel op het eerste gezicht niet eens zo zeer op, hij was eigenlijk een gewone man van eind vijftig. Hij liep met de menigte mee, winkel in, winkel uit, en kwam daarbij met vele aankopen weer naar buiten. Opvallend daarbij was dat de man met regelmaat zaken voor huishoudelijke artikelen en servies bezocht. Hij was klein en mager, en hij had pezige benen met sandalen aan de voeten die uit zijn korte broek piepten. Hij droeg een makkelijk zittend, geel vrijetijdshemd met lichtbruine bloemen erop. Hij keek met zijn priemende ogen achter zijn zonnebril enigszins onrustig de wereld in. Zijn hoofd was bijna kaal afgezien van een smalle band gemillimeterd haar wat al grijs begon te worden en zijn achterhoofd besloeg. Hij had terwijl hij liep zijn mond half geopend wat hem een permanent verbaasde uitdrukking op zijn gezicht gaf. Zijn passen waren verend en opgejaagd snel, zoals zoveel mensen in die drukke stad vol verkeer, smog en stank. Hij liep met zijn aankopen onder zijn arm de winkelstraat uit, schoot nog even een toko in en kwam met een paar doosjes thee

weer naar buiten. Niet zo heel verwonderlijk natuurlijk, maar wie beter op deze man lette zag toch dat er iets niet in de haak was. Zo waren de bruine bloemen op zijn gele overhemd geen bloemen maar theepotten. De pakken van de huishoudzaken die hij bij zich had bevatten niets anders dan theepotten, en zijn zonnebril had een montuur in de vorm van theepotten. Op zijn sandalen waren kleine theepotjes in de bandjes gestikt en de zakken van zijn korte broek waren theepotten. Het was niet zo moeilijk te raden waar deze vent woonde, want een eindje van de winkelstraat af liep hij een keurige woonwijk in en het tuinhekje in de vorm van een theepot verraadde zijn woonstede al vanaf een grote afstand. Met flinke passen en met het zweet op zijn voorhoofd beende hij er naartoe, rukte het krakende tuinhekje open en liep op het met theepottegels betegelde paadje door de voortuin langs het malse groene gazonnetje met aan weerszijden kleine struiken vol theepotvormige gekleurde bloemen.

De man in kwestie heette Ginseng Golong, of tenminste: zo had hij zichzelf genoemd. Ginseng is de naam voor de wortel van een soort klimop, die in Oosterse landen vaak als levensverlengend middel gebruikt wordt. Zijn achternaam, Golong, was ontstaan uit de naam van een Chinese theesoort, oolong. Omdat hij graag de letter G dubbel wilde gebruiken zette hij die ook voor oolong, en zo ontstond goolong wat hij dan weer met één O verkortte tot golong. Ginseng Golong dus. Een exotische naam voor een veel minder exotische man, want hij was in zijn buurt niet echt een geliefd heerschap. Men beschreef hem van excentriek, vol vreemde ideeën en gestoord tot ronduit psychopatisch en debiel. Hij was sinds zijn prille jeugd een zeer groot liefhebber van theepotten, en bezat deze dan ook in alle soorten en maten. Van de normale huis-tuin-en-keukentheepot tot de hele kleine theepotjes op de dop van een pen. Hij baadde 's morgens in een enorme blauwe theepot en ging op een heus theepottoilet om zijn behoefte

te doen die, als hij goed zijn best deed, ook voor theepotten kon worden aangezien. Hij at van een bord in de vorm van een theepot en sliep in een bed met theepot-poten en theepot-tuitjes aan de stijlen. Hij dronk zijn thee normaliter uit de tuit van de theepot en maakte muziek op een theepotdrumstel met bijhorende theepotdrumstokken met aan het eind geen bolletjes maar kleine theepotjes.

Nu denkt u vast en zeker dat Ginseng ook met een theepot getrouwd was zeker? Dat was dan weer niet zo, want hij had een wel een vrouw. Die was van heel dat theepotgedoe heel wat minder gecharmeerd, dat zult u begrijpen. Maar goed, ze waren toch al zo'n 35 jaar gelukkig samen. Hoewel gelukkig? Op een zeer kwade dag stond die vent ineens voor haar deur, en was nooit meer weggegaan. Ze maakten vaak ruzie om de theepotten. Om het goed te maken zette Ginseng dan vaak een lekker potje thee, serveerde die met theepotkoekjes, zette bubbelende theepotmuziek op en gaf haar een grote bos theepotbloemen cadeau uit eigen theepottuin. Het gevolg was dan dat zijn vrouw hierdoor nog kwader op hem werd en dan was er geen land meer met haar te bezeilen. Ook niet met de theepotzeilen die Ginseng haar voor hun theepotkleurig huwelijk had gegeven. Dat was onzin, want ze waren niet getrouwd.

Als er zo'n ruzie aan de orde was dan droop Ginseng meestal af, want hij kon haar maar beter in haar theepotsop gaar laten koken dan nog eens een lijmpoging doen met thee. Hij ging dan naar zijn beste vriend, die helaas al even gek was en een eindje verderweg woonde op een camping. Die vriend heette Gunung Api en had geen obsessie voor theepotten, maar voor paraplu's. Wat Ginseng had in de vorm van theepotten, had Gunung in de vorm van paraplu's. Gunung had een vrouw gehad, maar was sinds kort gescheiden. De reden hiervoor was dat Gunung allerlei gekke uitvindingen deed. Zo had hij een condoom uitgevonden in de